

UDHËZIM

Nr. 9, Datë 15/09/2010

PËR

RREGULLAT THEMELORE NË LIDHJE ME MBROJTJEN E TË DHËNAVE PERSONALE NË MEDIAN E SHKRUAR, VIZIVE DHE AUDIOVIZIVE

Mbështetur në nenet 29 pika1, 30 pika1/c, të ligjit nr.9887, datë 10.03.2008 “Për mbrojtjen e të dhënave personale” të ndryshuar¹, Komisioneri për Mbrojtjen e të Dhënave Personale,

UDHËZON:

KREU I

DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

1. Qëllimi i këtij udhëzimi është përcaktimi i rregullave për të gjithë kontrolluesit publikë dhe privatë, të medias së shkruar, vizive dhe audiovizive në përpunimin e të dhënave personale të shtetasve.²

a)³

b)⁴

c)⁵

2. Kushdo që përpunon të dhëna personale vetëm për qëllime gazetarie, letrare ose artistike, së pari respekton të drejtën e individit për të mbrojtur të dhënat personale të tij.⁶

3. Ruajtja e konfidencialitetit (fshehtësi, afërsi, familjaritet, besim) si një e drejtë themelore e individit për mbrojtjen e të dhënave të tij, nuk duhet të dalë si një pengesë e dorës së dytë, ndaj të drejtës së lirisë së shprehjes së gazetarit apo çdo subjekti tjetër të parashikuar sipas këtij neni. Është e vërtetë se liria e shprehjes nuk i nënshtrohet censurës paraprake, por kjo censurë nuk ka të bëjë me mospasjen e të drejtës së individit për të mbrojtur të dhënat e tij personale. Duhet pasur parasysh që e drejta e jetës private të përshtatet me rregullat që rregullojnë lirinë e të shprehurit.

4. Ushtrimi i së drejtës së lirisë së shprehjes nuk është i pakufizuar sepse kërkohet të bëhet brenda kontureve të kërkesave të parashikuara në nenet 15, 17, 36, 41 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë pasi të drejtat themelore të njeriut janë të padhunueshme dhe qëndrojnë në themel të të gjithë rendit juridik dhe se ato mund të kufizohen vetëm me ligj.

¹ Shtuar me Udhëzimin Nr. 32, datë 27.12.2012

² Ndryshuar me Udhëzimin Nr. 32, datë 27.12.2012

³ Shfuqizuar me Udhëzimin Nr. 32, datë 27.12.2012

⁴ Shfuqizuar me Udhëzimin Nr. 32, datë 27.12.2012

⁵ Shfuqizuar me Udhëzimin Nr. 32, datë 27.12.2012

⁶ Ndryshuar me Udhëzimin Nr. 32, datë 27.12.2012

5. Media e shkruar, vizive dhe audiovizive duhet të kujdeset që të mos publikojë informacione të pasakta, mashtruese ose të shtrembëruar, duke përfshirë edhe fotot. Në momentin kur vihet re një pasaktësi e konsiderueshme, deklaratë mashtruese ose shtrembërim i njohur duhet të korrigjohet, menjëherë dhe me rëndësinë e duhur. Në median e shkruar, duhet të bëhet i qartë dallimi midis komentit, hamendësimit dhe faktit.

6. Kur mbledhen të dhëna personale të tilla që shfaqin bindjet racore dhe etnike, besimet fetare, filozofike apo të tjera, mendimet politike, anëtarësimin partiak, sindikata, filozofike ose politike, si dhe të dhënat që mund të tregojnë statusin e shëndetit dhe sferës seksuale, gazetari garanton të drejtën për të informuar mbi lajmet me interes publik, në respektim të thelbit të informacionit, duke shmangur referencat ndaj të afërmeve apo të tjerëve që nuk lidhen me faktet.

7. Gazetarët duhet të respektojnë të drejtën e personit për mos-diskriminim në bazë të racës, fesë, mendimit politik, seksit, rrethanave personale, fizike ose mendore.

8. Gazetari, përveç thelbit të informacionit, nuk jep lajme apo foto publike ose fotografi të njerëzve të përfshirë në ngjarjet që dëmtojnë dinjitetin e personit, nuk ndalet as në detaje të dhunës, përveçse nëse e konsideron lajm ose imazh të interesit publik. Përveç nëse përbëjnë interes të rëndësishëm publik ose për qëllime drejtësie dhe policie të vërtetuara, gazetari nuk merr as prodhon imazhe dhe fotografi të njerëzve në gjendje arresti pa pëlqimin e tyre. Personat nuk duhen filmuar me hekura dhe pranga në duar.

9. Media e shkruar, vizive dhe audiovizive duhet të mbajnë parasysh parimet e mëposhtme të privatësisë:

a) Çdo person ka të drejtë për respektimin e jetës së tij apo të saj private dhe familjare, shtëpinë, shëndetin dhe korrespondencën, duke përfshirë komunikimin dixhital;

b) Gazetarët nuk mund të ndërhyjnë në jetën private të çdo individi, pa pëlqimin e tyre;

c) Është e papranueshme të publikohen fotografi të individëve në vende private⁷ pa pëlqimin e tyre.

10. Gazetarët nuk mund të hyjnë me forcë në një shtëpi, apo të marrin imazhe nga një ambient privat, po ashtu nuk mund të marrin imazhe në spital apo burg me kamera pa pëlqimin e subjekteve. Mbrojtja e pronës dhe e vendeve të tjera private shtrihet edhe në vende të tjera të kujdesit, ndalimit ose rehabilitimit.

11. Gazetarët në rastet kur mbledhin informacione nga institucione shtetërore dhe private si p.sh të dhëna personale të pacientëve dhe recetave të shkruara nga mjekët, farmacistë, bankat, shoqëritë e sigurimit, kompanitë e telefonisë, policisë etj, duhet të vlerësojnë vetë, duke mbajtur parasysh rregullat për mbrojtjen e të dhënave personale, se cilat informacione mund të cenojnë dinjitetin dhe personalitetin e subjekteve të të dhënave, për të mos i publikuar. Duhet të mos tejkalohe thelbi i informacionit, përveç kur e kërkon interesi publik. Në çdo rast, përgjegjësia e balancimit të interesave bie mbi gazetarin që publikon të dhënat.

KREU II MBROJTJA E TË MITURIT

1. *Të miturit*⁸ janë subjektet më të prekshme dhe të pambrojtura ndaj rrezikut të cenimit të të drejtave të tyre themelore (dhe në veçanti të drejtën e privatësisë).

⁷ Shënim - “vende private” janë pronë publike ose private ku ka një besim të arsyeshëm të intimitetit

2. Të rinjtë duhet të jenë të lirë për të përfunduar aktivitetin shkollor, pa ndërhyrje të panevojshme. Një i mitur nën moshën 16 vjeç nuk duhet të intervistohet ose fotografohet për çështje që përfshijnë mirëqenien (mbarëvajtjen) e tyre ose të një fëmije tjetër vetëm nëse prindi përgjegjës jep miratimin. Nxënësit nuk duhet të fotografohen apo intervistohen në shkollë pa lejen e autoriteteve shkollore.

3. Gazetarët nuk duhet të përdorin famën apo pozitën e një prindi apo kujdestari si justifikim për të botuar detajet e jetës private të të miturit.

4. Me qëllim të mbrojtjes së personalitetit, gazetari nuk publikon emrat e të miturve të përfshirë në raportet e lajmeve apo të japë detaje që mund të çojnë në identifikimin e tyre. Mbrojtja e personalitetit të të miturit shtrihet, duke pasur parasysh cilësinë e lajmit dhe komponentët e saj, për faktet që nuk përbëjnë në mënyrë specifike krime. Ndalohet publikimi dhe përhapja e detajeve, me çdo mjet, të lajmeve apo fotove për të identifikuar një të mitur të përfshirë në një krim.

5. Gazetarët nuk duhet të identifikojnë të miturit nën 16 vjeç të cilët janë viktimat ose dëshmitarë në rastet e krimeve seksuale. Në çdo raport për shtyp të një rasti që përfshin një krim seksual kundër një fëmije:

a) I mituri nuk duhet të identifikohet;

b) Duhet të mbahet parasysh mos nënkuptimi i marrëdhënies në mes të akuzuarit dhe të miturit.

6. E drejta e privatësisë së të miturit, veçanërisht kur kemi të bëjmë me një rast abuzimi është gjithmonë parësore në krahasim me të drejtën e kronikës, dhe kjo vlen edhe në rastin kur identiteti bëhet i ditur nga burime zyrtare apo nga burime pranë familjes.

7. Gazetarët nuk duhet të identifikojnë viktimat e sulmeve seksuale apo të botojnë materiale që mund të kontribuojnë për një identifikim të tillë përveç kur ka një arsytim të përshtatshëm.

8. Nuk mund të publikohet pa miratimin e prindërve birësues lajmi se një i mitur është adoptuar. Gazetarët nuk duhet të publikojnë të dhëna që çenojnë privatësinë e të birësuarit dhe birësuesve.

9. Të garantohet anonimatit tek të miturit e përfshirë në çfarëdo procedurë juridike, mbi të gjitha në procedurat civile që përfshihen të miturit në një çështje divorci apo në raste të tjera delikate për psikologjinë e të miturve.

10. Gazetarët duhet të vënë në radhë të parë interesat e të miturit dhe duhet të marrin parasysh natyrën e marrëdhënies ndërmjet prindit dhe të miturit, dhe nëse prindi është në një pozitë për të përfaqësuar pozitivisht interesat e të miturit. Jo gjithmonë informacionet e marra nga prindërit e një të mituri mund të përhapen nga ana e gazetarit, pasi është gjithmonë përgjegjësia e tij për të vlerësuar nëse publikimi është në të mirë të interesit të të miturit, i kuptuar si mbrojtja e personalitetit dhe zhvillimi harmonik.

11. Përhapja e të dhënave identifikuese të të miturit dhe ekspozimi i të dhënave që zbulojnë jetën seksuale (informacione që janë objekt i një mbrojtje të veçantë për shkak të natyrës sensitive) janë thelbësore dhe prevalojnë mbi të drejtën e lirisë së shtypit, e drejtë që mund të ushtrohet me të njëjtin efektivitet edhe pa raportuar emrin dhe mbiemrin, apo të dhëna të tjera identifikuese.

⁸ Ndryshuar me Udhëzimin Nr. 32, datë 27.12.2012

12. Nuk duhet të përdoren të miturit e sëmurë me patologji të rënda për qëllime propagandiste ose për çdo arsye tjetër që është në kundërshtim me të drejtat e tyre dhe që nuk merr parasysh dinjitetin.

13. Nuk duhet të intervistohen të mitur në kushtet e një krize të rëndë (për shembull kur janë larguar nga shtëpia, janë përdorur nga krimi i organizuar, janë përdorur për prostitucion, etj) dhe nëse intervista është e nevojshme për një interes publik, i duhet siguruar anonimiteti.

14. Të mos lejohet pjesëmarrja e të miturve në programet mediatike ku diskutohet ngarkesa emocionale e të miturit.

KREU III MBROJTJA NË PROCEDIMET PENALE

1. Gjatë raportimit të një krimi, të afërmit apo miqtë e personave të dënuar apo të akuzuar për krim nuk duhet të identifikohen, në përgjithësi, pa pëlqimin e tyre.

2. Gazetarët mbajnë përgjegjësi që informacioni i publikuar të jetë i plotë, i saktë dhe i përditësuar. Në çdo rast duhet të respektohen garancitë themelore të të pandehurit, para gjithë dyshimeve për fajësi deri në dënimin përfundimtar (prezumimi i pafajësisë).

3. Gazetarët duhet të raportojnë, kur janë në interes të publikut, akuzat që mund të vijnë nga një palë e tretë edhe kur është e vështirë për të mbështetur pretendimet e saj, nga burime të policisë apo një procedurë e policisë, psh arrestimi. Ato kur publikojnë materiale në këto rrethana nuk duhet të bëjnë identifikimin e të akuzuarit. Gazetarët duhet të respektojnë jetën private të të akuzuarit ose të dënuar, të drejtat e tij, pronën, shëndetin dhe korrespondencën.

4. Respektimi i parimit të prezumimit të pafajësisë është pjesë përbërëse e të drejtës për të pasur një proces gjyqësor pa shkelje ligjore. Nga ky parim rrjedh që mendimet dhe informacionet në lidhje me procedimin penal që është duke u kryer, duhet të komunikohet nga organet e shtypit vetëm n.q.se nuk paragjykojnë prezumimin e pafajësisë së personit të dyshuar ose të akuzuar për një krim të caktuar.

5. Për dhënien e informacioneve që kanë lidhje me persona të dyshuar, të akuzuar apo të dënuar, ose me subjekte të tjerë të lidhur në njëfarë mënyrë me këtë proces, duhet të respektohet e drejta e privatësisë së këtyre personave, sipas nenit 8 të Konventes europiane për të drejtat e njeriut. Në mënyrë të veçantë kjo ruajtje duhet t'i garantohet personave në moshë të vogël, atyre më të dobët qofshin këta viktime, dëshmitarë si dhe familjarët e personave të dyshuar, akuzuar apo të dënuar. Në çdo rast duhen pasur parasysh vecanërisht pasojat e dëmshme që mund t'i vijnë personave në fjalë si rrjedhojë e daljes së informacioneve që mund të çojnë në zbulimin e identitetit të tyre.

6. Nuk duhet zbuluar identiteti i dëshmitarëve, me përjashtim të rastit kur këta persona kanë dhënë më parë miratimin e tyre, kur identifikimi i dëshmitarëve është në interesin e publikut, ose dëshmia ka qenë bërë publike më parë. Në mënyrë të veçantë nuk duhet të zbulohet identiteti i dëshmitarit kur mund të vijë si pasojë vënia në rrezik e jetës ose e sigurisë së tij. Duhet respektuar masat e parashikuara nga programet e mbrojtjes për dëshmitarët, sidomos ne procedimet penale që kanë lidhje me krimin e organizuar ose me vepra penale me karakter ndërfamiljar.

7. Gazetarët lejohen të kenë kontakte me personat që janë duke kryer dënimin në burg, në atë masë që të mos paragjykojë korrektesën e funksionimit të drejtësisë, të drejtat e të dënuarve dhe të personelit të burgut ose sigurinë e institutit të vuajtjes së dënimit.

8. Ndalohet përhapja e emrave të personave të hetuar apo nën gjykim, me qëllim mbrojtjen e privatësisë dhe të drejtës për mbrojtjen e të dhënave në lidhje me persona të tretë të përfshirë në hetime.

9. Përhapja e emrave të personave të dënuar në krahasim me rastet që kanë të bëjnë me të hetuarit dhe të akuzuarit, mund të kryhet më lirisht duke qenë se është dhënë një gjykim i parë nga ana e gjykatës. Gazetarët duhet të vlerësojnë rast pas rasti publikimin e të dhënave identifikuese të të dënuarit, pasi duhet të merren në konsideratë, ndër të tjera, cilësitë e veçanta të subjekteve të përfshirë, për shembull, persona me handicap apo shqetësime psikike, llojin e krimit të verifikuar etj.

10. Gazetarët, me përjashtim kur ekzistojnë pengesa specifike, mund të bëjnë publike të dhëna të familjarëve dhe të njohurve të personave të dyshuar, akuzuar apo të dënuar që rezultojnë drejtpërdrejtë të përfshirë në ngjarje.

Nuk lejohet bërja publike e të dhënave të personave të mësipërm vetëm për faktin se kanë marrëdhënie sentimentale dhe të bashkëjetesës me të, apo për shkak të rrethanave të faktit (psh. duhet hequr identiteti i atij që rezulton të jetë pronari i banesës ku është kryer një krim).

KREU IV PËRGJIMI

1. Media nuk duhet të përpunojë të dhëna personale apo të botojë materiale të siguruara nga përdorimi i kamerave të fshehura ose pajisjeve të tjera të fshehta për të dëgjuar, ose nga thirrje private apo telefon celular, mesazhe ose email, ose nëpërmjet marrjes së paautorizuar të dokumenteve ose fotografive që përmbajnë informacion personal.

2. Nuk është ushtrim legjitim e drejta e riprodhimit të lajmit, kundër vullnetit të të interesuarit, të fotove të marra me forcë nga policia për qëllime të dokumentimit dhe të hetimit të përhapur pa kushte të veçanta për interes publik.

3. Duhet të shmangen referencat ndaj të afërmeve ose personave të tjerë që nuk janë përfshirë në faktet e ngjarjes. Duhet të mbahet gjithnjë në vëmendje respektimi i plotë i dinjitetit.

4. Edhe në prezencën e një fakti në interes publik, publikimi i të dhënave të përpunuara nga përgjimet telefonike duhet të respektojë parametrat e thelbit të informacionit. Nuk duhet të publikohen pjesë nga aspekte ngushtësisht personale ose që kanë lidhje me sferën seksuale.

5. Gazetarët nuk duhet të publikojnë tekstet e mesazheve, diskutimet telefonike që kanë të bëjnë me jetën private të të interesuarve, raportet e tyre personale ose interesit profesional.

KREU V MBROJTJA E TË DHËNAVE SHËNDETËSORE DHE TË DHËNAVE TË TJERA

1. Gazetarët duhet të identifikojnë veten e tyre dhe të marrin leje nga një përgjegjës ekzekutiv para se të hyjnë në zonat jo-publike të spitaleve ose institucioneve të ngjashme për të marrë informacione. Kufizimet në ndërhyrjet në jetën private janë veçanërisht të rëndësishme për shkrimet në lidhje me personat që ndodhen në spitale apo institucione të ngjashme. Të dhënat shëndetësore janë të dhëna sensitive dhe nuk duhet të publikohen pa marrë pëlqimin e subjektit konkret, vetëm nëse personi nuk identifikohet dhe nuk përshkruhen detaje që çojnë në identifikimin e tij.

2. Gazetarët, duke iu referuar shëndetit të një personi të caktuar, të identifikuar ose të identifikueshëm, duhet të respektojnë dinjitetin e tij dhe të drejtën e privatësisë, veçanërisht në rastet e sëmundjeve të rënda, si dhe të shmangin publikimin me detaje të panevojshme.

3. Ndalohet publikimi i të dhënave të testeve të bëra mbi kampionët biologjikë të marrë me mashtrim të cilat mund të tregojnë të dhëna delikate mbi shëndetin. Ky publikim është i lejueshëm vetëm në rastet kur ndjek thelbin e Informacionit dhe gjithmonë duke respektuar dinjitetin e personit.

4. Gazetarët duhet të qëndrojnë larg përshkrimit të zakoneve seksuale që kanë të bëjnë me përcaktimin e personit të identifikuar dhe të identifikueshëm. Publikimi është i lejueshëm në kuadrin e ndjekjes së thelbit të informacionit dhe në respektim të dinjitetit të personit dhe nëse gëzon një pozicion të një rëndësie sociale ose publike.

5. Gazetarët nuk duhet të publikojnë ato të dhëna që përmbajnë pasuritë aksionere të shoqërive, fitimin financiar etj, të dhëna personale në lidhje me aktivitetin ekonomik pa pasur një interes publik, pasi mund të ndikojnë në interesat ekonomik të aktivitetit ekonomiko-financiare të subjekteve të përfshira në ngjarje.

6. Përpunimi i pakontrolluar i të dhënave biometrike është i ndaluar për gazetarët dhe persona të tjerë të pa autorizuar. Nuk lejohet publikimi i këtyre të dhënave të siguruara në çdo mënyrë nga ana e gazetarëve, kur ato cenojnë dinjitetin e subjektit.

KREU VI PUBLIKIMI I FOTOGRAFIVE

1. Gjatë dokumentimit me fotografi të fakteve të kronikës të cilat ndodhin në vende publike, gazetari dhe/ose fotografi duhet të vlerësojnë edhe se çfarë tipi fokusimi duhet zgjedhur, duke hequr dorë nga fokusimi i pamjeve vetëm mbi individët apo detajet e personave, nëse përhapja e këtyre të dhënave nuk rezulton se ka lidhje ose e tejkalon qëllimin e artikullit (kronikës).

2. Fotografitë edhe nëse janë të ekspozuara gjatë një konference për shtyp të mbajtur nga forcat e policisë apo të marra në mënyrë ligjore, nuk mund të përhapen përveç se në ndjekjen e qëllimeve specifike për të cilat janë mbledhur në fillim (verifikim, parandalim e ndalim të krimeve).

3. Pamjet që dokumentojnë veprimet e arrestimit nuk mund të përhapen kur dëmtojnë dinjitetin e të interesuarit. Ndalohet riprodhimi i imazheve të njerëzve në paraburgim, përveç kur kjo është në funksion të "interetit publik " (në kufi të pëlqimit dhe të interesave të personit dhe në funksion të drejtësisë dhe hetimit). Pamjet e fotove të tjera, mbi arrestimin, hetimin dhe procesin (psh fotot e marra nga dokumentet e identifikimit, nga albumet familjare apo të shkrepura në sallën e gjyqit) vlejnë për përdorimin e tyre në mënyrë të ligjshme dhe korrekte dhe për ti përhapur ato sipas vlerësimit të duhur për të dhënë thelbin e informacionit në lidhje me lajmin.

4. Bërja e një montazhi, korrigjimi i një fotografie nga një metodë elektronike, ose formulimi i një dixhiture nuk duhet të kryhet në mënyrë të tillë që të ç'orientojë ose mashtrtojë lexuesin, por gjithmonë duhet të kryhet me formën, e afërt me fotografinë edhe nëse ajo është ndryshuar nga montazhi apo korrigjimi.

5. Fotografia nuk mund të ekspozohet ose të vihet në shitje, kur ekspozimi ose tregtimi, do të ndikojë negativisht në nderin, reputacionin, apo edhe dinjitetin e personit të fotografuar.

6. Gjithmonë duhet të tregohet konsiderata më e madhe e mundshme për viktimat e kriminit dhe aksidentet duke pasur kujdes për kontrollin e emrave dhe fotove për publikim, larg nga vëmendja për viktimat dhe të afërmit e tyre.

KREU VII PERSONAT PUBLIK

1. Jeta private e personave të njohur apo që ushtrojnë funksione publike duhet të respektohet. Nëse lajmet apo të dhënat nuk kanë asnjë lidhje me jetën e tyre publike në asnjë rast nuk duhet të publikohen të dhëna që përfshijnë, pa qenë nevoja, familjarët, miqtë, të njohurit apo të miturit.

2. Gazetarët mund të shkruajnë për statusin e shëndetit të përgjithshëm të personit publik, pa kaluar në detaje të sëmundjes, veçanërisht në rastet e sëmundjeve të rënda duke u rezervuar në publikimin e detajeve që janë në mënyrë rigoroz detaje klinike të cilat nuk i shërbejnë qëllimit të kronikës.

KREU VIII PËLQIMI

1. *Të dhënat sensitive mund të përpunohen nga gazetarët vetëm kur kanë marrë pëlqimin nga subjektet, të cilat mund të revokohen në çdo çast.*⁹

2. Nuk është i nevojshëm pëlqimi, për sa kohë që gazetarët respektojnë kufijtë e lirisë së shtypit, veçanërisht të informacioneve thelbësore në lidhje me ngjarjet me interes publik.

KREU IX KUPTIMI I INTERESIT PUBLIK

1. Rrethanat që përcaktojnë interesin publik përfshijnë:

- a) interesi i sigurisë kombëtare;
- b) integriteti territorial ose siguria publike;
- c) parandalimi i trazirave apo krimet;
- d) parandalimet publike nga të qenit i mashtruar nga një veprim apo deklaratë e një individi;
- e) mbrojtja e shëndetit ose e moralit;
- f) mbrojtja e reputacionit ose të drejtave të tjerëve;
- g) parandalimi i zbulimit të informacioneve konfidenciale, ose për të garantuar paanshmërinë e pushtetit gjyqësor, etj.

2.¹⁰

KREU X BASHKËPUNIMI, DETYRIMI PËR ZBATIM DHE SANKSIONE

1. Gazetarët, duke pasur cilësinë e kontrolluesit, kanë detyrimin ligjor të bashkëpunojnë me Komisionerin për mbrojtjen e të dhënave personale, duke i siguruar të gjithë informacionin që ai kërkon për përmbushjen e detyrave që i ngarkon ligji “Për mbrojtjen e të dhënave personale”.

2. *Moszbatimi i kërkesave të këtij udhëzimi, përbën shkelje të ligjit “Për mbrojtjen e të dhënave personale” dhe dënohet me gjobë nga 10.000 deri në 500.000 lekë.*¹¹

⁹ Ndryshuar me Udhëzimin Nr. 32, datë 27.12.2012

¹⁰ Shfuqizuar me Udhëzimin Nr. 32, datë 27.12.2012

Për zbatimin e këtij udhëzimi ngarkohen të gjithë kontrolluesit publikë e privatë të medias së shkruar, vizive dhe audiovizive në territorin e Republikës së Shqipërisë.

Ky udhëzim hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

KOMISIONERI
Flora Çabej (Pogaçe)

¹¹ Ndryshuar me Udhëzimin Nr. 32, datë 27.12.2012